

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109010653
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2109010653.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanej Ing. A. P., nar. XX.XX.XXXX pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.7.2020, sp. zn. 7T/46/2009, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.9.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej Ing. A. P., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná Ing. A. P. uznaná za vinnú zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona formou účasti - pomoci podľa § 21 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe

1./ v presne nezistených dňoch v období od 01.10.2005 až do 09.03.2006 obž. Ing. A. P. na pokyn Márie Solovičovej (voči ktorej bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu jeho neprípustnosti podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku) vyhotovila a zároveň aj v účtovníctve spol. ONORE, s.r.o., IČO: 36 271 870, so sídlom: Sibírska 18, Trnava zaevidovala fiktívne faktúry, a to faktúra č. 0013204 od spol. Therma KM, s.r.o., Bratislava, faktúra č. 50205 od spol. AVIP, s.r.o., Bratislava, faktúra č. 20050010370 od spol. KREDITSTAV, s.r.o., Piešťany, faktúra č. 05100387 od spol. Floyd, s.r.o., Piešťany, faktúra č. 200500341 od spol. Rodax, s.r.o., Bratislava, faktúra č. 05100398 od spol. Floyd, s.r.o., Piešťany, faktúra č. 0044122005 od spol. NOVUM SK, s.r.o., Trenčín, faktúra č. 200500264 od spol. STAVMONT LEVICE, s.r.o., faktúra č. 004792005 od spol. Novum SK, s.r.o., Trenčín, faktúra č. 200500279 od spol. STAVMONT LEVICE, s.r.o., faktúra č. 004582005 od spol. NOVUM SK, s.r.o., Trenčín, faktúra č. 352 od spol. Copertifificio Toscolana s.n.c., Prato, Italiana, v celkovej výške 77.842,41 Eur (2.345.080,40 Sk), ktoré figurovali medzi nákladmi spoločnosti ONORE s.r.o. v daňovom priznaní k dani z príjmu právnickej osoby ONORE s.r.o. za zdaňovacie obdobie roku 2005, ktoré Mária Solovičová ako štatutárny zástupca spoločnosti ONORE, s.r.o., so sídlom Trnava, Sibírska č. 18, podala dňa 10.03.2006 na Daňovom úrade sídlacom na ulici Hlboká č. 8/1, Trnava, čím prišlo k neoprávnenému zníženiu základ dane daňovému subjektu ONORE, s.r.o. o sumu 1.447.528 Sk (48.049,13 Eur), v dôsledku čoho bola skrátene daň z príjmu o 465.690 Sk (15.458,07 Eur) ku škode štátneho rozpočtu,

2./ v presne nezistených dňoch v období od 01.10.2005 až do 23.02.2006 obž. Ing. A. P. na pokyn Márie Solovičovej (voči ktorej bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu jeho neprípustnosti podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku) vyhotovila a zároveň aj v účtovníctve spol. ONORE, s.r.o., IČO: 36 271 870, so sídlom: Sibírska 18, Trnava zaevidovala fiktívne faktúry č. 0013204 od spoločnosti Therma KM, s.r.o., Bratislava, č. 50205 od spoločnosti AVIP, s.r.o., Bratislava, č. 20050010370 od spoločnosti KREDITSTAV, s.r.o. Piešťany, č. 200500341 od spoločnosti Rodax, s.r.o. Bratislava, č. 05100398 od spoločnosti Floyd, s.r.o. Piešťany, č. 004412005 od spoločnosti NOVUM SK, s.r.o. Trenčín, č. 200500264 od spoločnosti STAVMONT LEVICE, s.r.o., č. 004792005 od spoločnosti NOVUM SK, s.r.o. Trenčín, č. 200500279 od spoločnosti STAVMONT LEVICE, s.r.o., č. 004582005 od spoločnosti Novum SK, s.r.o.,

Trenčín, č. 004232005 od spoločnosti NOVUM SK, s.r.o. Trenčín, č. 200500489 od spoločnosti Skill Trade Slovakia s.r.o., Nitra, č. 200500508 od spoločnosti Skil Trade Slovakia s.r.o. Nitra, č. 200500516 od spoločnosti Skil Trade Slovakia s.r.o., Nitra, č. 200500524 od spoločnosti Skil Trade Slovakia s.r.o. Nitra, č. 00238002005 od spoločnosti Prodes s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, č. 05/11682 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, č. 05/11693 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, č. 05/11705 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, č. 05/12723 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, č. 05/12732 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, č. 05/12745 od spoločnosti Kronen Slovakia s.r.o. Bratislava, ktoré figurovali v dodatočnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za tovar a služby od dodávateľov, ktoré Mária Solovičová ako štatutárny zástupca spoločnosti ONORE, s.r.o. podala dňa 24.02.2006 na Daňovom úrade v Trnave, Hlboká 8/1, na základe ktorých bola odpočítaná daň z pridanej hodnoty, pričom dodané a zdaniteľné plnenie za zdaňovacie obdobie IV. štvrťroku 2005 neprebehlo, čím bola neoprávnene znížená daňovému subjektu ONORE s.r.o. daň z pridanej hodnoty o sumu 333.414,60 Sk (11.067,34 Eur), ktorá predstavuje škodu na štátnom rozpočte. Za to jej súd podľa § 276 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná, ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnila prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 21.10.2020.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca poukazuje na to, že obžalovaná vystavovala fiktívne faktúry v rozsahu pokynov Ing. Márie Solovičovej. Obžalovaná bola zodpovedná len za formálnu správnosť fakturácie (t.j. ako keby prebehli plnenia), nevedela, že či vecné plnenia prebehli a faktúry sú reálne alebo nie.

Súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že už samotné vystavenie fiktívnych faktúr predstavuje spáchanie zločinu podľa § 276 ods. 1. ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Výlučnú zodpovednosť za spracovanie podkladov pre DPH mala Ing. Solovičová, konateľka obchodných spoločností ONORE s.r.o. a Technosol s.r.o.

Jedinou konateľkou vo firme ONORE s.r.o. a Technosol s.r.o. bola pani Ing. Solovičová, ktorá ako konateľka, bola povinná viesť účtovníctvo v zmysle platných právnych predpisov, tzn. že keď (na pokyn Ing. Solovičovej) pripravila podklady pre odvod DPH, tak zodpovedný subjekt tieto podklady v tom čase musel podpísať, a tým potvrdzovať ich správnosť a podpísané podklady pre odvod DPH musel, tom čase odniesť na daňový úrad. Z uvedeného vyplýva, že bolo na Ing. Solovičovej, či fiktívne faktúry vyhotovené na jej pokyn pojme do zúčtovania DPH tak, ako ich pripravila na jej pokyn a príslušné podklady pre odvod DPH podpíše, alebo tieto podklady hodí do koša.

Je názoru, že až doručením podpísaných podkladov pre odvod DPH so zaúčtovanými fiktívnymi faktúrami na daňový úrad dochádza k spáchaniu trestného činu podľa § 276 Tr. zákona a nie skôr, najmä nie len vyhotovením fiktívnych faktúr, resp. podkladov pre odvod DPH.

Súd mal preukázané, že Ing. Solovičová nepreniesla na ňu zodpovednosť za obsahovú a formálnu správnosť účtovania, nepreniesla na ňu podpisovú povinnosť vo vzťahu k podkladom k DPH, ktoré sa odovzdávajú na daňový úrad a taktiež nebola povinná doručovať na daňový úrad príslušné podklady k DPH, to všetko patrilo do právomocí výlučne Ing. Solovičovej, konateľky.

Vzhľadom na uvedené má za to, že vina v zmysle obžaloby nebola preukázaná a žiada, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b). c). d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby obžalovanú podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku v plnom rozsahu oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v prítomnosti obhajcu obžalovanej a prokurátora. Obžalovaná sa verejného zasadnutia nezúčastnila, ospravedlnila sa prostredníctvom svojho obhajcu.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 TP, pričom poukázal na správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu I. stupňa, kde súd v súlade so zákonom zdôvodnil svoje rozhodnutie, s ktorým sa prokuratúra stotožňuje.

Obhajca navrhol jeho klientku oslobodiť spod obžaloby v celom rozsahu, nakoľko neboli priame dôkazy a nebol preukázaný motív. Bola to práve Ing. P., ktorá sa už nemohla pozerať na páchanie tr. činnosti Ing. Solovičovej. Splnila si svoju občiansku povinnosť, nechcela metále za takúto činnosť, doteraz sa z toho nespamätala, že bolo voči nej zahájené trestné stíhanie, doteraz sa s tým nemôže vyrovať. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, avšak dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že uznal za vinnú obžalovanú, nakoľko k trestnému činu došlo konaním Ing. Solovičovej a nie jeho klientky. Z týchto dôvodov zotrváva na návrhu oslobodiť obžalovanú spod obžaloby, teda zrušiť napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V prvom rade treba uviesť, že vo veci rozhodol prvý krát prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 05.09.2013, ktorým bola Ing. Mária Solovičová v bode 1/ a 2/ rozsudku uznaná za vinnú zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, v bode 3/ rozsudku zo zločinu krátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a obžalovaná Ing. A. P. v bode 1/, 2/ rozsudku uznaná za vinnú za pomoc k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 21 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona k § 276 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanej Ing. Márii Solovičová podľa § 276 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona zároveň uložil tejto obžalovanej trest zákazu činnosti akejkoľvek podnikateľskej činnosti v trvaní 6 (šesť) rokov. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/114/2008 zo dňa 26.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 5To/110/2012 zo dňa 04.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanej Ing. A. P. uložil podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, výkon ktorého jej podľa § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Z dôvodu podaného odvolania prokurátorom (do výroku o vine a treste) a oboma obžalovanými, krajský súd ako súd odvolací, preskúmal rozsudok prvostupňového súdu a zistil, že písomné vyhotovenie jeho rozsudku nemá náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku nie je zrejмый ani rozsah vykonaného dokazovania, ani obsah jednotlivých dôkazov a spôsob ich hodnotenia. V odôvodnení rozsudku sa neuvádza, ktorí svedkovia boli vypočutí, aké svedecké výpovede boli čítané, ani aké listiny boli oboznámené a ako sa s týmito dôkazmi súd vypořiadal. Okrem zhrnutia výpovedí jednotlivých obžalovaných vôbec nie je zrejмый, ako sa súd I. stupňa vypořiadal s ich obranou, na základe ktorých dôkazov ustálil ich vinu v rozsahu, ako je uvedená v skutkovej vete.

V rozsudku absentujú akékoľvek právne úvahy ohľadom hodnotenia vykonaných dôkazov a právnej kvalifikácie konania obžalovaných. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku neprípustne odkazuje na rozsudok Okresného súdu sp.zn. 1T/114/2008, avšak jeho obsah neoboznámil, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na č.I. 913 vyplýva, že bolo oboznámené len uznesenie odvolacieho

súdu 5To/110/2012 v tejto trestnej veci. Rozhodnutie o vine nie je možné založiť na hodnotení dôkazov v inej trestnej veci aj keď sa týka tej istej obžalovanej a obdobnej trestnej činnosti.

Súd prvého stupňa pochybil aj pri rozhodovaní o treste ohľadom obžalovanej Ing. Márie Solovičovej. Tejto obžalovanej totiž uložil „úhrnný a súhrnný“ trest bez toho, aby si pripojil trestný spis sp.zn. 1T/114/2008 a tento, ako aj jeho právoplatný rozsudok oboznámil. Len po oboznámení sa s celým obsahom predmetného trestného spisu bude možné ustáliť, či v súčasnej dobe prejednávaná trestná činnosť nie je súčasťou pokračovacieho trestného činu za ktorý bola Ing. Mária Solovičová odsúdená v konaní 1T/114/2008, a či prichádza do úvahy uloženie súhrnného resp. spoločného trestu v zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona. K formulácii súdu prvého stupňa odvolací súd poukazuje na to, že zákon jeden termín „úhrnný a súhrnný trest“ nepozná. Nedôslednosťou a zmätočnosťou postupu súdu I. stupňa ako aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku bolo porušené právo obžalovaných na ich obhajobu a spravodlivý proces.

Povinnosťou súdu prvého stupňa bude vykonať vo veci dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, vyporiadať sa s obranou obžalovaných, vyhodnotiť vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a následne rozhodnúť o vine resp. nevine. Je nevyhnutné, aby písomné vyhotovenie rozsudku malo všetky náležitosti podľa § 168 Trestného poriadku

Následne po zrušení veci v celom rozsahu odvolacím súdom a vrátení prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, rozhodol prvostupňový súd napadnutým rozsudkom.

Prvostupňový súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu znova prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovanú za vinnú.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná P. sa dopustila skutku tak, ako jej je kladený za vinu prvostupňovým rozsudkom.

Prvostupňový súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej. Všetky vo veci vykonané dôkazy prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto odvolací súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Páchatelom alebo spolupáchatelom tohto trestného činu môže byť nielen subjekt dane (alebo poistného), ale ktokoľvek, kto svojím úmyselným konaním spôsobí, že zákonná daň (alebo poistné) nebola jemu alebo inému subjektu vyrubená vôbec alebo mu bola vyrubená v nižšej ako zákonnej výmere (alebo poistné a príspevok neboli odvedené), pričom daň (alebo poistné) bola takto skrátaná v malom rozsahu (primerane pozri R 25/1968).

Obžalovaná P. napriek tomu, že fiktívne faktúry nepodpísala a neopatrila pečiatkou, tieto vyhotovila (ako sama uviedla, vystavovala faktúry na pokyn obžalovanej Solovičovej a niektoré obchodné mená použité na faktúrach našla na internete sama). Spôsob akým vyhotovovala tieto faktúry jej mohol napovedať, že sú fiktívne, ako aj skutočnosť, že sama vyhľadávala informácie o spoločnostiach a vystavovala faktúry za dodanie tovaru alebo služby spoločnosti ONORE, s.r.o., ktoré by inak vyhotovili tieto spoločnosti, ktoré by faktúry zaslali spoločnosti ONORE, s.r.o na úhradu. Aj keď sa obžalovaná P. bráni tým, že nevedela, že fiktívne faktúry obžalovaná Solovičová použije, musela byť uzrozumená s tým, že tieto faktúry môžu byť obžalovanou Solovičovou použité, a aj napriek tomu ich vyhotovila.

Odvolací súd sa ďalej nestotožňuje s námietkou obžalovanej, že prvostupňový súd nesprávne posúdil, že samotné vystavenie fiktívnych faktúr je spáchanie trestného činu skrátania dane a poistného. Prvostupňový súd v prvom rade správne ustálil, že obžalovaná P. nekonala po dohode s obžalovanou Solovičovou v spolupáchatelstve, ale na jej pokyn a zároveň, samotné vystavenie fiktívnych faktúr správne identifikoval ako zadovážovanie prostriedkov na spáchanie trestnej činnosti, teda ako pomoc pri spáchaní trestného činu. Obžalovaná P. sa svojím konaním pričínila, resp. pomohla obžalovanej Solovičovej k spáchaniu tohto trestného činu, nakoľko bez ich vyhotovenia by nedošlo k zníženiu daňovej povinnosti. Z hľadiska trestnej zodpovednosti pri trestnom čine skrátania dane totiž platí, že páchatelom tohto trestného činu môže byť nielen subjekt dane, ale popri ňom alebo namiesto neho aj ktokoľvek, kto svojím konaním spôsobí, že daň nebola páchatelovi alebo inému subjektu dane vymeraná alebo o ním priznaná buď vôbec, alebo nie v zákonnej výške. V tomto prípade teda nielen subjekt dane - obžalovaná Solovičová bude niest' trestnú zodpovednosť, ale aj obžalovaná P., ktorá pomohla vyhotoviť fiktívne faktúry a tým spôsobom spáchať trestný čin skrátania dane a poistného.

Nesprávny je argument obhajoby, že až doručením podpísaných podkladov pre odvod DPH so zaúčtovanými fiktívnymi faktúrami na daňový úrad dochádza k spáchaniu trestného činu. Z judikatúry vyplýva, že skrátením dane treba rozumieť akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrubí daň v nižšej než zákonom určenej sume alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde. Skrátením dane je aj vylúčenie daňovej výhody (pozri R 4/1995). Teda aj samotné vyhotovovanie fiktívnych faktúr možno zaradiť k trestnému činu skrátenia dane a poistného, nakoľko týmto konaním došlo k vyrubeniu nižšej dane v porovnaní s tým, aká daň by bola vyrubená bez týchto faktúr.

Súdna prax ustálila, že úmyselné konanie páchatel'a, ktorým docieli, že mu daň nebola vôbec vymeraná, alebo mu bola vymeraná v nižšej čiastke, je dokonaným trestným činom skrátenia dane podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona, ak bola daň skrátená v požadovanom rozsahu. Podanie daňového priznania obsahujúceho nesprávne údaje, na podklade ktorých by malo dôjsť k vymeraniu nižšej dane, je pokusom trestného činu skrátenia dane podľa § 14, § 276 ods. 1 Tr. zákona, pokiaľ k vymeraniu nižšej dane nedošlo. Konanie spočívajúce v zabezpečovaní podkladov pre budúce nesprávne daňové priznanie v úmysle skrátiť daň za okolností uvedených v § 276 ods. 2 alebo v jeho ďalších odsekoch Tr. zákona, pokiaľ neuplynula lehota na podanie daňového priznania alebo pokiaľ nebolo v tejto lehote daňové priznanie podané, je potrebné považovať za prípravu k tomuto trestnému činu. Nakoľko v tomto prípade došlo už k podaniu daňového priznania a daň bola skrátená, pričom až počas daňovej kontroly bola zistená fiktívna fakturácia (bez skutočného plnenia dodávky, služby), je potrebné považovať trestný čin skrátenia dane a poistného za dokonaný.

Obžalovaná mala možnosť faktúry nevyhotoviť a úmysel obžalovanej Solovičovej okamžite oznámiť orgánom činným v trestnom konaní. Keď tak neurobila, musí niesť zodpovednosť za svoje protiprávne konanie.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanej. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (neboli zistené žiadne) a poľahčujúce okolnosti (boli zistené dve), a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Rešpektujúc tieto hľadiská považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok uložený obžalovanej za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovanej. Rovnako správne prvostupňový súd aplikoval § 39 ods. 1 Trestného zákona. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovanej v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.